

JETA E RE NË TË *Nga mbjellja e farës te rritja e frytit*

Thyerja e bukës

“Ata ishin ngulmues në ... thyerjen e bukës” (Veprat 2:42)

Një vizitor kishte vëzhguar takimet e asamblesë tonë për rreth gjashtë muaj. Ai kishte frekuentuar disa kisha lokale të ndryshme të zonës por mbledhja jonë i ishte dukur tepër ndryshe. Një të diel në mëngjes, me një pamje të hutuar në fytyrë, ai tha: “Nuk e kuptoj përse është pjesëmarrja kaq e mirë në takimin e parë”. Ai vazhdoi të thotë: “Nuk ka as folës, as program, as kor, megjithatë gjithë takimi ecën me rregull”. Më duhej të qeshja lehtë. Takimi për të cilin ai po fliste ishte takimi përkujtimor që nganjëherë njihet si takimi i adhurimit, pjesëmarrje (1 Kor. 10:16), thyerja e bukës (Vep. 20:7), ose Darka e Zotit (1 Kor. 11:20).

Shkrimet e Shenjta nuk na tregojnë me hollësi formën specifike të thyerjes së bukës, por meqë Veprat 2:42 e përfshin atë me mësimin, përbashkësinë dhe lutjen si aktivitete ku të krishterët e hershëm ishin ngulmues, është e qartë se ajo është e një rëndësie jetike për jetën strukturore të kishës lokale. Është e qartë nga 1 Korintasve 14 që burrat duhet të marrin pjesë në rolin drejtues (1 Kor. 14:26) ndërsa gratë marrin pjesë në heshtje (1 Kor. 14:34-36). Pjesëmarrja e simboleve (nga buka simbolike e trupit të Krishtit dhe nga kupa simbolike e besëlidhjes së re në gjakun e Tij) është çasti kryesor i takimit (1 Kor. 11:20-26). Duke qenë se kjo është Darka e Zotit, çdo besimtar i sinqertë që nuk beson doktrina në kundërshtim me Krishtin (2 Gjo. 9-11) dhe që nuk është imoral në jetë dhe sjellje (1 Kor. 5:9-13) është i mirëpritur të marrë pjesë. Këtë ne duhet ta bëjmë “*derisa ai të vijë*” (1 Kor. 11:26).

Thelbësore për Darkën e Zotit është përkujtimi i Zotit Jezus Krisht (1 Kor. 11:20-31). Ai është ngashënjimi i takimit. Në përkujtimin e Zotit ne e përqendrojmë vëmendjen mbi Të në përsiatjet tona, në këgët tona dhe në thelbin e adhurimit tonë. Zgjidhen himne dhe lexohen pjesë nga Bibla për të drejtuar mendimet tona te Krishti në vlerën

dhe në veprën e Tij. Pjesë nga Dhiata e Vjetër dhe e Re që kanë të bëjnë me Zotin Jezus janë tokë pjellore ku mendimet plot adhurim mund të rriten. Pjesëmarrja duhet të bëhet duke qenë të zhytur në mendime dhe me nderim ku çdo lutje të shprehë falënderimet tona dhe adhurimin tonë për Perëndinë në emër të të gjithëve. Para se të thonë ndonjë fjalë, çdo vëlla duhet të konsiderojë nëse kontributi i tij përqendrohet mbi Zotin Jezus apo jo. Mësimet mbi çështje të tjera apo këshillat për një jetë të perëndishme janë të dobishme në kontekste të tjera, por janë të papërshtatshme për një takim që ka si qëllim të kujtojë Atë.

E pavënëre për vëzhguesin e rastit është se, përpara takimit, çdo besimtar duhet të ketë përgatitur zemrën për kujtimin e Shpëtimtarit përmes lutjes, leximit të Fjalës dhe rrëfimit të mëkatit. 1 Korintasve 11:27-29 thotë që shqyrtimi i vetvetes është i nevojshme përpara pjesëmarrjes në një takim të tillë. Shqyrtimi i duhur i vetvetes çon në marrëdhënie dhe qëndrime të duhura ndaj Perëndisë dhe ndaj njëri-tjetrit. Nuk duhet të ketë mëkate që s’janë rrëfyer, falje të vonuara ose ofendime që s’janë sqaruar (Mat. 5:23, 24). Dështimi në gjykimin ose shqyrtimin e vetvetes çon në mungesën e adhurimit dhe, ndoshta, në ndreqjen nga ana e Zotit (1 Kor. 11:30-34). Pra, takimi përkujtimor bëhet një stimul tjetër për të jetuar një jetë që i pëlqen Perëndisë.

Një tjetër mik i krishterë, i cili ishte “drejtues adhurimi” në një bashkësi të krishterë të madhe, frekuentoi takimin përkujtimor në asamblenë tonë të vogël. Mbas takimit, dhe me lot në sy, ai tha: “Kjo ishte hera e parë që ka adhuruar ndonjëherë me të vërtetë”. Le të ketë ky takim vendin dhe rëndësinë e duhur në kishën lokale në mënyrë që besimtarët të mund t’i japin Zotit rregullisht adhurimin që i takon emrit të Tij.